

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 14. S. Gaudentius Episcopus Brixensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum IV. Apostolorum Basilicam translatum, ubi
A. C. 395. prius jam quidquam de ipsorum Reliquiis

fuerat cum magna devotione depositum.

Ibi quadam die S. Ambrosio verba ad populum faciente, vir de populo, spiritu immundo plenus, clamare cœpit, ab Ambrosio se torqueri. S. Episcopus, ad eum conversus, ait: *Conticesce Dæmon! non Ambrosius te torquet, sed Sanctorum istorum fides, & invidia tua, quod homines in illum locum, quo tu dejectus es, ascendere videas. Absit tanta ab Ambrosio*

Ennod. superbia! Ad hæc energumenus conti-
Carm. 18. cuit, & in terra jacens nullum ultra clamorem edidit. Sunt, qui, serius agniti
tum fuisse, dicant, SS. Nazarium, & Cel-
sum in persecutione sub Nerone passos
fuisse. Pluribus Ecclesiis horum Marty-
rum illatae Reliquiæ honori fuere.

§. XIV.

S. Gaudentius. Episcopus Bri-
xiensis.

*S*anctorum Nazarii, & Celsi Reliquiarum partem, id est, sanguinis in gypso excepti, etiam S. Gaudentius accepit, atque hoc passionis eorum testimonio contentus fuit. Hunc S. Ambrosius haud multo antea in Episcopum Brixensem post S. Philastrii mortem ordinaverat. Gaudentius absens electus fuit,

nam

nam tunc profectionem in urbem Jero- Sæculum IV.
solymam susceperebat; at populus jura A. C. 395.
mento se obstrinxerat, non alium se E-
piscopum accepturum. Hoc S. Ambro-
sium, & illius Provinciæ Episcopos per-
movit, ut per Delegatos populi litteras;
ad eum mitterent, quibus, ut rediret,
imperabant, nisi inobedientiæ reus ha-
beri vellet, & pœnam excommunicatio-
nis subire, etiam ab Episcopis Orientis
inferendam. Rediit ergo, & quantum-
vis resistentem, atque juventutem suam,
& ignorantiam obtendentem in Episo-
pum ordinarunt. Hæc omnia ex sermo- Gaud.ser.16
ne, quem in sua ordinatione habuit, di-
scimus. In alio sermone narrat, se in
sua Jerosolymitana profectione per Cap-
padociam transisse, & Cæsareæ invenis-
se Dei famulas, quæ Monasterio præ-
rant, quarum aliæ sorores, aliæ Neptes
S. Basillii erant. Hæc Reliquias quadra- Ser.17.p.90.
ginta Martyrum, ab ipso olim acceptas,
conservabant, quas S. Gaudentio dede-
runt, affirmantes, se semper hanc gratiam
precibus a Deo petiisse, ut pretiosum
hunc Thesaurum in cuiusquam manus
devenire permetteret, qui saltem tantum,
quantum ipsæ voluissent, his Reliquiis
honorem exhiberet. S. Gaudentius has
Reliquias, secum in Italiam allatas, in
Ecclesia sua deposituit.

D 5

S. Gau-

Sæculum IV.

A. C. 395.

S. Gaudentii septendecim sermones habemus, quorum decem primi ad Neo-baptizatos in septimana Paschali pronuntiati; hos deinde scripsit, ut satisfaceret precibus Benevoli, qui dum pronuntiantur, adesse non potuerat, quod post gravissimum morbum vires necdum recuperasset; hic ille Benevolus est, qui indignationem Imperatricis Justinæ in XVIII. §. 43 currebat, cum Edictum Arianis favens Gaud. Praef. conscribere noluisset. Is Brixiam se reperat, patriam suam, eratque præcipuum Ecclesiæ illius Décus. In secundo sermone, quem S. Gaudentius ad Neophytes, ex fonte baptismali egredientes, edixerat, illa mysteria explicat, quæ præsentibus Catechumenis explicari non poterant, & dicit: *In umbra Paschæ legalis plures agni immolabantur, nempe singuli in qualibet domo; quia unus pro omnibus non sufficiebat. At in veritate, in qua nos vivimus, unus pro omnibus mortuus est, atque unus, & idem in qualibet Ecclesiæ domo, in Sacramento panis, & vini, nutrit, immolatus, eos, qui credunt, vivificat, & eos, qui consecrant, sanctificat. Est caro agni, est sanguis ejus.* Et post aliqua: *Idem naturæ Crea-tor, & Dominus, qui ex terra panem e-ducit, etiam ex pane proprium suum cor-pus facit, quia potest, & promisit;* & ille,

ille, qui ex aqua vinum fecit, ex vino fa- Sæculum IV.
cit sanguinem suum. (*)

A. C. 395.

In his sermonibus S. Gaudentius Neophy whole hortatur, ut posthac vitam vere Christianam ducant; & omnia, quæ Idolatriam consequuntur, abjiciant; ut carminibus, maleficiis, auguriis, sortilegiis, somniorum observationibus, & funereis epulis renuntient. Econtra, inquit: *Sobrii estote! Ecclesiam frequetate, orationi, & Psalmodie nobiscum intendite; hæc, dum vacat, non negligite!*

Conjugatos hortatur ad perfectam continentiam, declarat tamen, libertatem ipsis esse, matrimonii jure utendi. Monet, ut temulentiam, dissoluta convivia, quæ saltibus, & Musica coniuntur, horreant. *Væ!* inquit: *illis domibus, quæ a theatris nibil differunt! Christiani vero domus ab omni pompa dæmonis abborreat! Christiani domum humanitas, & hospitalitas commendet, nunquam non Psalmis, & Canticis spiritualibus sanctificetur. Verbum Dei, & signum Iesu Christi in corde, in ore, in fronte, ad mensam, in balneo, in lecto, in ingressu,*

in

(*) Hic iterum Interpres Acatholicus strenue rem gessit. Verba S. Gaudentii ita reddit: Ertheilet uns unter dem Brodte seinen Leib. His armis homo iste Ecclesiæ suæ fidem tuetur!

Sæculum IV. in exitu, in letitia, & in tristitia sit.
A. C. 395.

His decem sermonibus temporis Paschalis S. Gaudentius alios quatuor adjunxit in diversam Evangelii materiam, & quintum in Machabæos, quem Benevolus quidem audierat, & nihilominus etiam scriptum petierat.

§. XV.

*S. Ambrosius ad mortem damnatis
saluti est.*

*Paul. vit.
c. 34.*

Honorius Imperator, cum esset Consul anno 396. populo Mediolanensi beluarum, in Africa natarum, spectaculum dedit. Reorum aliquis, cui nomen Cresconius, in Ecclesiam confugerat, sed populus, in Circo congregatus, a Comite Stilicone licentiam obtinuit, ut immisis militibus abstraheretur; quippe, Imperatore pueriles annos agente, præcipua auctoritas in Stilicone erat. Cresconius usque ad altare fugiens penetravit; S. Ambrosius ejusque Clerici, qui tunc aderant, circumstant trepidantem, ut tuerentur, at milites, haud pauci numero, Arianis Ductoribus, prævaluerunt; & captum Cresconium, triumphantium more, in Circum reducunt. Hæc vis omnes, qui in Ecclesia aderant, summo dolore affixit, Sanctus Ambrosius vero diu ante altare prostratus, & fletibus mādens,